

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 41 (595) * 14.12.2014 r.

III NIEDZIELA ADWENTU

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Duch Pański nade mną,
bo Pan mnie namaścił.
Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim,
by opatrywać rany serc złamanych,
by zapowiadać wyzwolenie jeńcom
i więźniom swobodę;
aby obwieszczać rok łaski u Pana.
«Ogromnie się weselę w Panu,
dusza moja raduje się w Bogu moim,
bo mnie przyodziął w szaty zbawienia,
okrył mnie płaszczem sprawiedliwości,
jak oblubieńca, który wkłada zawój,
jak oblubienicę strojącą w swe klejnoty.
Zaiste, jak ziemia wydaje swe plony,
jak ogród rozplenia swe zasiewy,
tak Pan Bóg sprawi, że się rozpleni
sprawiedliwość
i chwalba wobec wszystkich narodów».

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan

Bracia:
Zawsze się radujecie, nieustannie się módlcie. W
każdym położeniu dziękujecie, taka jest bowiem
wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.
Ducha nie gaście, prorocтва nie lekceważcie.
Wszystko badajcie, a co szlachetne zachowujcie.
Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.
Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca,
aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez
zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego
Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was
wzywa: On też tego dokona.

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Pojawił się człowiek posłany przez Boga,
Jan mu było na imię.

Przyszł on na świadectwo,
aby zaświadczyć o Światłości,
by wszyscy uwierzyli przez niego.
Nie był on światłością,
lecz posłanym, aby zaświadczyć o Światłości.
Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali
do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z
zapytaniem: «Kto ty jesteś?», on wyznał, a nie
zaprzeczył, oświadczając: «Ja nie jestem
Mesjaszem».
Zapytali go: «Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?»
Odrzekł: «Nie jestem».
«Czy ty jesteś prorokiem?»
Odparł: «Nie!»
Powiedzieli mu więc: «Kim jesteś, abyśmy
mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali?
Co mówisz sam o sobie?»
Odpowiedział: «Jam głos wołającego na pustyni:
Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok
Izajasz».
A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I
zadawali mu pytania, mówiąc do niego: «Czemu
zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem,
ani Eliaszem, ani prorokiem?»
Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą.
Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie,
który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem
godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała».
Działo się to w Betanii, po drugiej stronie
Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Czuwanie i mobilizacja zamiast niedbalstwa i infantylnizmu Adwentowe pokusy i pulapki cz.3

Głównym przesłaniem i motywem przewodnim
Adwentu jest wezwanie do czuwania. Wielokrotnie
słyszymy to hasło w adwentowej liturgii. Głównie
odnosi się ono do oczekiwania na Paruzję, czyli
powtórne przyjście Chrystusa albo jeszcze inaczej
– koniec świata.

Jednak większości z nas wydaje się, że skoro nie

nastąpiło to przez dwa tysiące lat, to jest mało prawdopodobne, by miało się wydarzyć właśnie teraz. Być może jest to mało prawdopodobne, ale działania Bożego nie można mierzyć rachunkiem prawdopodobieństwa i metodami statystyki. A czy dwa tysiące lat temu ktoś się spodziewał, że właśnie wtedy, za Cezara Augusta, w małym Betlejem narodzi się Mesjasz? Na tę chwilę Żydzi również czekali około dwóch tysięcy lat – i gdy wreszcie nadeszła, prawie nikt tego niestety nie zauważył.

Czas i organizacja

Właśnie dlatego Jezus wzywa nas do czuwania, a okres Adwentu jest takim jakby poligonem albo szkołą, w której uczymy się, jak to robić. Na czoło wysuwają się dwa aspekty. Najpierw dobre gospodarowanie i wykorzystanie czasu. Jedną z najbardziej popularnych wymówek, jakie stosujemy w życiu jest: nie mam czasu. To uświęcone tłumaczenie nie tylko ucina wszelką dalszą dyskusję, ale także daje nam złudne poczucie wewnętrznego spokoju: przecież nie mam czasu, nie mogę tego czy owego zrobić, bo mam teraz albo zaraz będę miał inne zajęcie. Tymczasem każdy człowiek ma do dyspozycji tyle samo, czyli dokładnie dwadzieścia cztery godziny, i to każdej doby. Od nas jedynie zależy, jak ten czas wykorzystamy, na co przeznaczymy i jak zagospodarujemy.

A musimy wiedzieć, że wbrew powszechnym złudzeniom czas mamy ograniczony. I to nie tylko czas wakacji, urlopu, weekendu czy młodości, który tak szybko nam ucieka. Także czas życia. „Miarą naszego życia jest lat siedemdziesiąt, osiemdziesiąt, gdy jesteśmy mocni”. A przecież możemy nie dożyć nawet i sześćdziesiątki. Więc szanujmy czas, każdą godzinę, bo żadna nie wróci. W adwentowej przypowieści o sługach pozostawionych w domu, Jezus bardzo mocno akcentuje osobistą odpowiedzialność i poczucie obowiązku. Przekłada się to także na dobrą organizację czasu pracy, planowanie zajęć, świadomość zadań, jakie nas czekają, troskę o realizację swego powołania. Warto niekiedy skorzystać z terminarza czy choćby zwykłej kartki, by wypisać sobie wieczorem, jakie zadania i prace czekają nas następnego dnia, jak je rozłożymy w czasie, co jest ważniejsze, a co może poczekać. Bynajmniej nie chodzi o to, by się obciążać obowiązkami ponad miarę, lecz by lepiej i oszczędniej gospodarować tymi dwudziestoma czterema godzinami, jakie mamy do dyspozycji. Na

prawdopodobnie okaże się, że dzięki temu uda się nam codziennie wykroić godzinę albo dwie. Można je będzie wykorzystać dla Boga na modlitwę, dla rodziny – na zabawę z dziećmi czy rozmowę z żoną, czy choćby dla siebie na lekturę ciekawej książki.

Rozpoznanie

Drugim istotnym elementem dobrego przeżycia Adwentu jest nauka i ćwiczenie w rozpoznawaniu obecności i działania Boga w naszym życiu. Jeśli człowiek nie jest wyczulony na wartości duchowe, nie potrafi się skupić i wyciszyć, wtedy nie odkryje, jak blisko niego jest Bóg ani nie usłyszy, co do niego mówi. A wówczas życie wydaje się puste, trudne i okrutne. Człowiek myśli i czuje, że jest osamotniony, pozostawiony samemu sobie, że Bóg się nim nie interesuje i że o nim zapomniał. Tymczasem to nie Bóg jest nieobecny, lecz my jesteśmy gdzie indziej. Zagubieni, zaślepieni i ogluszeni nie potrafimy skupić się na tu i teraz, nie wiemy, dokąd zmierzamy ani nawet czego w życiu chcemy.

Dopiero Bóg daje nam poczucie celu i sensu życia, poczucie, że nie jesteśmy sami, że On nas kocha i troszczy się o nas. To jest klucz do wewnętrznej harmonii i równowagi. Dramat człowieka i świata polega na tym, że chcemy tę harmonię budować sami, bez Boga, a nawet przeciwko Bogu, tak jakby On nam zagrażał. Zobaczyć Boga to znaczy odkryć, że Bóg nie jest przeciwko nam, że jest blisko i chce naszego dobra.

Dla kogo Adwent?

Owo poszukiwanie, odkrywanie i poznawanie Boga to zadanie przede wszystkim dla dorosłych. Tymczasem wydaje się, jakbyśmy chcieli przerzucić ten trud na dzieci, a zwolnić z niego siebie. Przeakcentowanie roli i zaangażowania dzieci w przeżywaniu Adwentu, a przede wszystkim Rorat, nadanie im zdecydowanie dziecinnej formy, jest być może jakimś rodzajem zwolnienia się i ucieczki od swojego osobistego i dorosłego zaangażowania. Tłumaczymy się, że Adwent jest dla dzieci, że przecież nie pójdziemy razem z nimi na Roraty losować figurki. W ten sposób pozbawiamy się szansy głębokich i ważnych przeżyć.

Dzieci mają przedziwną intuicję Boga, nie ma w nich jeszcze egoizmu, przerostu ambicji, pychy, udawania – to dopiero my je tym później zarażamy. Dlatego ich udział w Roratach jest naturalny i czysty. Co prawda losowanie figurek powoduje nieraz trochę zamieszania i szumu w kościele, ale i

tu większą odpowiedzialność ponoszą dorośli. Dzieci są tylko dziećmi i potrzebują takiej formy zachęty i mobilizacji. Natomiast do nas należy, by pokazać im, że to nie o wylosowanie figurki chodzi w pierwszym rzędzie, lecz o spotkanie z Bogiem. Ale wybujała ambicja rodziców sprawia niekiedy, że główny akcent kładziemy bardziej na wyróżnieniu swojego dziecka niż na Bogu. I ostatecznie dziecko również skupia się bardziej na

sobie niż na Bogu, chce za wszelką cenę wygrać figurkę, zamiast cieszyć się Bożą obecnością i miłością. Dlatego jako dorośli – rodzice, księża, katecheci – jesteśmy odpowiedzialni za to, by pokazać dzieciom, co jest naprawdę ważne. Ale najpierw sami musimy to zobaczyć i przeżyć.

autor: Ks. Mariusz Pohl

źródło: Przewodnik Katolicki 50/2011, red. BK

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Dziś przypada wspomnienie św. Jana od Krzyża. Dziś po Mszy św. o godz. 10:30 zapraszamy dzieci od III do VI klasy szkoły podstawowej na kolejne spotkanie z cyklu „Mały Apostoł”.

Także dziś po wieczornej Mszy św. zapraszamy młodzież oraz studentów na spotkanie pt. „Mężczyźni są z Marsa, a kobiety z Wenus – czyli na wesoło o różnicach między nami”.

W ramach spotkania przewidziane jest wspólne oglądanie filmu, oraz wymiana spostrzeżeń.

Roraty w naszym kościele od poniedziałku do soboty o godz. 18:00.

Zapraszamy wszystkie Rodziny naszej parafii do udziału w Roratach.

We wtorek po Roratach spotkanie Akcji Katolickiej naszej parafii.

Przy wyjściu z kościoła możemy nabyć opłatki i świece „Caritas” na wigilijny stół.

Przy nabyciu opłatków składamy ofiarę jako wynagrodzenie za posługę pp. Kościelnych i p. Organisty, a za świece „Caritas” składamy ofiarę minimum 5 zł. – które odprowadzamy do Caritas naszej Archidiecezji, a z pozostałych ofiar zakupimy paczki dla osób ubogich i samotnych w naszej parafii.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rej. Podkamycze, a do sprzątania w sobotę od godz. 9:00 zapraszamy rej. Hemara.

Bóg zapłać za ofiary na dekoracje świąteczne rej. I ul. Kurozwęckiego, rej. ul. Balickiej Godlewskiego i rej. Podkamycze.

Jeszcze dzisiaj możemy złożyć paczki dla kombatantów za wschodnią granicą.

Zapraszamy dzieci i rodziców do wspólnego ubierania choinki w sobotę 20 grudnia o godz. 11:00 dekoracjami świątecznymi przygotowanymi przez dzieci z pomocą ich rodzin.

W dniu 18 grudnia (czwartek) w naszej Szkole Podstawowej nr 138 odbędzie się Dzień Otwarty Szkoły oraz Kiermasz Świąteczny. Program szczegółowy tej uroczystości jest zamieszczony na plakacie na drzwiach kościoła. Serdecznie zapraszamy wszystkich od godz. 17:00 – 19:00.

INTENCJE MSZALNE 14 grudnia – 21 grudnia 2014 roku

III NIEDZIELA ADWENTU 14 grudnia	<u>7.30</u>	Wspólna za zmarłych
	<u>9.00</u>	Dziękczynna w 16 urodziny Kaliny i Zuzanny z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę MB Nieustającej Pomocy
	<u>10.30</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>12.00</u>	+ Celina Błańda - imieninowa
	<u>18.00</u>	++ Rozalia i Józef Raźni
Poniedziałek 15 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	++ Antonina i Antoni Jaworscy
Wtorek 16 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	++ Janina i Franciszek Waligóra od siostry Zofii
Środa 17 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	+ Helena Kraj w 1 rocz. śmierci
Czwartek 18 grudnia	<u>7.00</u>	+ Władysław Mrowczyk od sąsiadów z ul. Brzezińskiego
	<u>18.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
Piątek 19 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	+ Józef w 16 rocz. śmierci Bronisława żona
Sobota 20 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	+ Anna Idzi w 10 rocz. śmierci Marcin mąż
IV NIEDZIELA ADWENTU 21 grudnia	<u>7.30</u>	+ Jan Pijocha w 20 rocz. śmierci i syn Bolesław Pijocha
	<u>9.00</u>	+ Izydor w 2 rocz. śmierci
	<u>10.30</u>	Dziękczynna w 9 urodziny Jakuba z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę MB Nieustającej Pomocy dla całej rodziny
	<u>12.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	++ Janina i Eugeniusz Kołton

Parafia Rzymskokatolicka - *Matki Bożej Nieustającej Pomocy*, ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki,
 Tel. 12 626 04 53 **STRONA PARAFII:** www.mydlniki.diecezja.pl/ **e-mail:** mydlniki@mydlniki.diecezja.pl
Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; w dni powszednie: 7.00, 18.00. Sakrament Namaszczenia
 Chorych: o każdej porze. **Kancelaria Parafialna:** codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/
 Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 **ING Bank Śląski, oddział w Krakowie**